

Christian Bourquin: sempre cap endavant

La setmana passada, viatjant cap a París, rebíem la notícia que Christian Bourquin –president socialista de la regió del Llenguadoc-Rosselló i senador– havia mort a conseqüència d'un càncer.

Divendres al matí, juntament amb Víctor Naudi i dos membres més del consell nacional de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra, vam assistir a Millàs (Pirineus Orientals) a la cerimònia civil de comiat, que presidia el primer ministre francès, Manuel Valls, acompanyat del president del Senat, el senador de l'Arieja, Jean-Pierre Bel.

Christian Bourquin era president del Consell Regional del Llenguadoc-Rosselló des del 10 de novembre del 2010, després d'haver estat president del Consell General dels Pirineus Orientals des del 1998.

Era un bon amic nostre. Mai no podré oblidar el seu suport durant la campanya electoral de la primavera del 2009, que va portar els socialdemòcrates andorrans a guanyar les eleccions amb majoria simple. També recordo que malgrat les seves nombroses obligacions institucionals va voler acompanyar-me el dia que vaig prometre el càrrec de cap de Govern a Casa de la Vall. Precisament va seure aquell dia del mes de juny

del 2009 vora d'un altre bon amic, Christian Frémont, aleshores representant personal del copríncep francès, que dissortadament ens ha deixat també aquest mes d'agost.

Divendres passat, a la plaça de Millàs, érem molts els que ploràvem un amic, perquè la política no és només política.

Christian Bourquin era amic dels seus amics. Com diuen en francès, era *fidèle en amitié*.

Recordava aquests dies la nostra trobada a Tolosa, el 3 de maig del 2012, en el míting de final de campanya de François Hollande.

En acomiadar-nos allí, a la plaça del Capitole, em va dir que no s'havia oblidat que teníem pendent una visita a Puisserguier, el poble de l'Erau, ben a prop de Beziers, on el meu pare, com tants i tants andorrans, havia estat treballant als anys quaranta.

L'hi havia comentat feia més de cinc anys i de seguida em va proposar d'organitzar un acte en record dels molts andorrans emigrants al sud de França en èpoques difícils. Anys després ho recordava i ho tenia pre-

sent.

Jean-Pierre Bel, el president del Senat francès, ens deia que Bourquin havia sabut encarar "...els valors d'esquerra i la preocupació constant d'una acció concreta al servei dels seus administrats".

Era, efectivament, un home de fondes i fermes conviccions republicanes, laiques i socials. Li agradava caminar per la muntanya, fidel a les ascensions al Canigó, sempre mirava endavant. En el sentit del camí.

Proper i constant, era un bon republicà. En tancar l'acte de comiat el primer ministre, Manuel Valls, va fer una ferma defensa dels valors de l'esquerra francesa: republicana, laica i solidària, amb un gran sentit social.

Christian Bourquin haurà representat molt dignament aquests valors, ancorats en la defensa dels serveis públics.

Els elegits del territori treballen, va recordar Manuel Valls, "...per servir, no per servir-se".

Un merescut homenatge a un gran servidor públic.